

ROZTOCZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

Oba o jasne.

inf roztoczyć się. ◊ [*fut 3 sg* roztoczy się. ◊ *praet 3 sg f* roztoczyła się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. roztoczyć.

1. *Zacząć coś robić na szerszą skalę, rozwinąć, rozszerzyć jakiegoś działania [z czym]:* y nie będą się mogli wprętkim złożeniu Seimu, roztoczyc zPraktikami owemi *ActReg* 135.

2. [*Rozprzestrzenieć się; tu: o informacjach: rozejść się, dotrzeć do wielu osób:*

Fraza: »[gdzie] wieść się roztoczyła«: O czym [o śmierci królowej] po wżysythkim mieście wieść sie roftoczyła [*volgatur fama per urbem XII 608*] Niefzczęfna/ zkąd vpádło wżysythkim fercá sílá. *VergKoch* 363 (*Linde s.v. roztoczyć*).]

3. [*Rozwinąć płatki:* Sok czynią fpańkowiea téyże pŁonnéy Figi/ póki sie nie roztoczy *UrzędowHerb* 343b.]

Synonimy: 2. *rozgŁosić się, roznieść się, rozsiać się, rozslawić się, rozszerzyć się.*

Formacje współrdzenne cf TOCZYĆ.

ALKa